

anden Virksomhed, uden at man havde ansat nye Folk i Stedet for dem, og desuden havde man forberedt Afskedigelse af de Politimænd, som skønnedes mindre egnede til fast Ansættelse. Disse Afskedigelser maatte imidlertid opgives, efter at Politiet havde maattet paatage sig *Bevogtningen af de tyske Flygtningelejre*, som hidtil var blevet bevogtet af CB-Mandskab. Der kunde under disse Forhold ikke blive Tale om nogen Reduktion af Politistyrken.

Ordenspolitiet beskæftigede for Tiden 7 180 Mand. Heraf anvendtes 1 700 til specielle Opgaver saasom Motor- og Færdselsopgaver, Udrykningstjeneste, Bevogtningsopgaver, herunder Grænse- og Kystbevogtning, samt Tilsyn med Bevogtningen af Flygtningelejrene. Den øvrige Del af Ordenspolitiet var beskæftiget med almindelige ordenspolitimæssige Opgaver samt med forskellige civile Sager, derunder Sundhedssager. Kriminalpolitiet bestod af en Styrke paa 1157 Mand, assisteret af omkring 300 fra Ordenspolitiet. Skønsmæssigt kunde det antages, at mere end Halvdelen af den samlede Kriminalpolitistyrke var beskæftiget med Behandlingen af de politiske Straffesager.

Der blev fra Justitsministeriets Side gjort det mest mulige for at fremskynde Behandlingen af Forræderi- og Værnemagersagerne, og der var i København med dette Formaal for Øje fra 1. Juli truffet en Nyordning, som kunde ventes at bevirke, at man blev færdig med disse Sager i Januar eller Februar 1947 eller væsentlig hurtigere, end der tidligere var regnet med. Ogsaa for Provinsens Vedkommende havde man i høj Grad Opmærksomheden henvendt paa Forholdet, og der blev til Stadighed gjort, hvad gøres kunde for at sætte mere Mandskab ind paa Forræderi- og Værnemagersagerne. Da det drejede sig om et Arbejde, som krævede visse Kvalifikationer og en vis Foruddannelse, kunde ikke enhver Ordensbetjent eller Reservebetjent anvendes hertil, men Ministeren havde det bedste Haab om, at man ogsaa i Provinsen vilde kunne naa til Bunds i Arbejdet inden for en rimelig Tid.

Den Forargelse, som Politiets skærpede Kontrol med Rejse- trafikken havde vakt, fandt Ministeren uberettiget. Der havde i den senere Tid været sat 3—4 Politimænd ind i dette Arbejde, og skulde man kritisere noget, maatte det snarere være, at der ikke var sat et større Antal Politimænd ind paa at efterkomme den Anmodning, som Nationalbanken og Handelsministeriet havde fremsat om Kontrol med, at de gældende Regler blev overholdt. Man overvejede imidlertid i Justitsministeriet, hvilke andre Forholdsregler der kunde foretages for at hindre Valutaudsmugling og Sortbørshandel med Valuta. Bl. a. maatte der kunne opnaas en Del ved at oplyse Befolkningen om, hvad der er tilladt, og hvad der er forbudt vedrørende Valuta.